

Ἐπαναλαμβάνων τὰς εὐχαριστίας μὲ τὰς ὁποίας ἤρχισα τὴν προσφώνησίν μου τελειώνω αὐτὴν μὲ τὴν ἐγκάρδιον εὐχὴν, ὅπως τὸ ἀρξάμενον νέον ἔτος ἀποβῆ εἰς τὸ Ἔθνος καὶ εἰς τὴν ἀποτελοῦσαν σημαντικὸν τοῦ Ἔθνους παράγοντα Ἀκαδημίαν εἰρηνικὸν καὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς εὐτυχισμένον.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΜΕΛΩΝ

Ἐξελέγησαν παμψηφεί ὁ κ. *Vicomte de Roton*, ἀντεπιστέλλον μέλος ἐν τῇ τάξει τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν, καὶ ὁ κ. *Werner Jäger*, ξένος ἐταῖρος ἐν τῇ αὐτῇ Τάξει.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. *N. Ἐξαρχόπουλος*, καταθέτων τὸ ἔσχατως ἐκδοθὲν δίτομον σύγγραμμά του «Εἰσαγωγή εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν», λέγει τὰ κάτωθι περὶ τοῦ περιεχομένου του :

«Ἐγὼ τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸ ἔσχατως ἐκδοθὲν δίτομον βιβλίον μου, τὸ φέρον τὸν τίτλον: «Εἰσαγωγή εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν».

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξεδόθη ἤδη εἰς 4ην ἔκδοσιν, διότι αἱ προηγούμεναι ἐκδόσεις αὐτοῦ, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἀπετελεῖτο ἐκ 3.000 ἀντιτύπων, ἐξηντλήθησαν. Ἐάν καὶ ἐμφανίζεται δὲ ὡς νέα ἔκδοσις βιβλίου, κυκλοφορήσαντος ἤδη, ἐν τούτοις εἶναι νέον βιβλίον, διότι κατὰ τὴν ἔκδοσιν ταύτην δὲν ἠρκέσθη εἰς ἀπλὴν ἀνατύπωσιν τῆς προτέρας, ἀλλ' ὑπέβαλον εἰς ριζικὴν ἀναθεώρησιν ἅπαντα σχεδὸν τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, προσπαθήσας νὰ προσαρμόσω τὸ περιεχόμενον αὐτῶν πρὸς τὰ νέα ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς νέας κοινωνικὰς ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν. Προσέθηκα δὲ καὶ νέα κεφάλαια, μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὰς προτέρας ἐκδόσεις.

Τοῦτο ἐπεβάλλετο μετὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα μεγάλα κοσμοϊστορικά γεγονότα ἀπὸ τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου καὶ ἐντεῦθεν. Ὁ πόλεμος οὗτος πλὴν τῶν ὕλικῶν καταστροφῶν, τὰς ὁποίας προὐκάλεσεν, ἐγένετο αἷτιος καὶ ποικίλων μεταβολῶν καὶ ἀναστατώσεων ἐν ταῖς ιδέαις, αἵτινες πρότερον ἤρχον περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καὶ τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ πολίτου ἔναντι τοῦ συνόλου. Προέκυψαν νέαι κοσμοθεωρίαι καὶ ἐμορφώθησαν νέαι ἀντιλήψεις περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀτόμου ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τοῦ τρόπου διαβίωσης αὐτοῦ καὶ τῶν συστημάτων τῆς διακυβερνήσεως τῶν λαῶν. Εἶδον προσέτι τὸ φῶς ἀντιλήψεις ἀνατρεπτικαὶ τῆς τέως ἀρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, αἵτινες ἐνισχυόμεναι ὑπὸ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἀπογνώσεως, αἱ ὁποῖαι συνέχουσι τοὺς λαοὺς, εὐρίσκουσιν εὐκόλον ὑποδοχὴν παρὰ ταῖς λαϊκαῖς μάζαις.

Τῶν κοινωνικῶν τούτων ζυμώσεων τὸν ἄμεσον ἀντίκτυπον αἰσθάνεται ἡ ἀγωγή τῆς νέας γενεᾶς. Καὶ ὀφείλει νὰ ἔχη αὐτὰς ὑπ' ὄψιν ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη, διότι οὐδεμία ἄλλη ἐπιστήμη ἔχει συνδέσει τὸ ἔργον τῆς οὕτω στενῶς πρὸς τὴν ιδέαν τῆς εὐδαιμονίας τοῦ λαοῦ, ὅσον αὐτή. Καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ιδέαν ταύτην ὀρίζει αὐτὴ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀγωγῆς τῆς νέας γενεᾶς καὶ τὰ μέσα πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν. Καὶ εἰδικότερον, ἀφ' ἑνὸς μὲν προβάλλει σκοποὺς ἀπολύτου ἀξίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀντιτίθεται κατὰ καταστρεπτικῶν τάσεων, ἐμφανιζομένων ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ζητεῖ νὰ πατάξῃ κακίας, αἰτινες ἐπιπολάζουσιν ἐν ἐκάστη φυλῇ. Παραλλήλως ὅμως προσπαθεῖ, παρακολουθοῦσα τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τελουμένην ἐξέλιξιν, νὰ ἀναγνωρίζῃ νέας τάσεις δεδικοιολογημένας καὶ ἐναρμονίζῃ πρὸς αὐτὰς τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδῶν.

Ἐκ τούτου ἐρμηνεύεται ἡ ζωηρὰ κίνησις, ἡ συνοδεύουσα πάντοτε τὴν ἔρευναν τῶν ζητημάτων τῆς ἀγωγῆς, ἣτις σήμερον ἰδίᾳ εἶναι ζωηροτάτη. Καὶ οὗτοι ὑπῆρξαν οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ νέα ἔκδοσις τοῦ παρόντος βιβλίου, ὅπερ ἐξετάζει τοὺς σκοποὺς τῆς ἀγωγῆς καὶ τὰ ἄλλα θεμελιώδη προβλήματα αὐτῆς, διαφέρει τῶν προτέρων. Ἐν πρώτοις ἠὲξήθη τοῦτο κατ' ὄγκον. Ἡ παροῦσα ἔκδοσις εἶναι διπλασία τῆς προηγουμένης καὶ τετραπλασία τῆς πρώτης. Σημαντικαὶ ὡσαύτως μεταβολαὶ ἐπῆλθον εἰς τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ. Τὰ πλεῖστα τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ ὑπέστησαν τροποποιήσεις, τινὰ μὲν ἐλαφροῦς, ἄλλα δ' οὐσιωδέστερας. Πλὴν δὲ τούτου προσετέθησαν νέα κεφάλαια, μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὰς προτέρας ἔκδοσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέρω τὰ ἐπόμενα: «Αἱ κακίαι τοῦ Ἑλλήνος καὶ οἱ τρόποι τῆς καταπολεμήσεως αὐτῶν». «Ἡ κατὰ φύσιν ἀγωγή». «Τὸ νέον διδακτήριον». «Ἡ γυναικεῖα ἀγωγή». «Ἡ προσχολικὴ ἀγωγή καὶ ὁ νηπιακὸς κῆπος καὶ ἡ λειτουργία αὐτοῦ». «Ἡ ἐξωσχολικὴ καὶ μετασχολικὴ ἀγωγή». «Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀγωγή». «Αἱ ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ οἱ τρόποι τῆς καταπολεμήσεως αὐτῶν». «Ἡ ἀποκέντρωσις καὶ αὐτοδιοίκησις ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει».

Εἶναι δὲ συντεταγμένα τὰ κεφάλαια τοῦ βιβλίου κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἐξυληρεῖται διττὸς σκοπός. Ἐν πρώτοις ἐπιδιώκομεν νὰ παράσχωμεν πρακτικὴν ὠφέλειαν εἰς τοὺς ἡμετέρους διδασκάλους, βοηθοῦντες αὐτοὺς πρὸς ὡς οἶόν τε σκοπιμωτάτην διαμόρφωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν. Δεύτερον δ' ἀποσκοποῦμεν νὰ μορφώσωμεν ἐπιστήμονας ἐρευνητὰς καὶ παράσχωμεν ὄθησιν πρὸς καλλιέργειαν καὶ παρ' ἡμῖν τῆς Παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης, εἰσάγοντες τοὺς ἀναγνώστας εἰς τὰ προβλήματα τῆς ἐπιστήμης ταύτης, εἰς τὰ μέγρι τοῦδε ἐξαχθέντα πορίσματα περὶ ἐκάστου ἐξ αὐτῶν, εἰς τοὺς τρόπους, κατὰ τοὺς ὁποίους ταῦτα ἔτυχον ἐφαρμογῆς ἐν ταῖς διαφόροις χώραις καὶ εἰς τὰς μεθόδους ἐρεῦνης, αἰτι-

νες διεμορφώθησαν καὶ αἵτινες δὲν ἔτυχον εἰσέτι παρ' ἡμῖν τῆς δεούσης προσοχῆς.

Ἡ εὐμενεστάτη ὑποδοχή, τῆς ὁποίας ἔτυχε τὸ βιβλίον κατὰ τὰς προτέρας ἐκδόσεις αὐτοῦ παρὰ τῷ διδασκαλικῷ ἡμῶν κόσμῳ καὶ αἱ ἐξενεχθεῖσαι περὶ αὐτοῦ κρίσεις, γεννῶσιν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐλπίδα, ὅτι τοῦτο καὶ ὑπὸ τὴν νέαν πληρεστέραν ἐμφάνισιν αὐτοῦ θὰ τύχη τῆς αὐτῆς ὑποδοχῆς καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχον ὑπηρεσίας εἰς τὴν παρ' ἡμῖν ἐκπαίδευσιν καὶ θὰ ἀποβῆ ἔπ' ὠφελεία καὶ τῆς παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικῆς παιδαγωγικῆς κινήσεως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΞΕΝΟΥ ΕΤΑΙΡΟΥ

ΓΕΩΛΟΓΙΑ. — **Kuppelberge und verwandtes, in Verbindung mit Geröllkegeln, in der Aegaeis; auch mit Beispielen aus Italien, von Alfred Philippson** *. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Τρικκαλινοῦ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΧΗΜΕΙΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ. — Ἡ **διαλεκτικὴ τῆς διατηρήσεως τῶν τροφῶν**, ὑπὸ **Σωκρ. Καλογερέα** **. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Κωνστ. Ζέγγελη.

Οἱ ἐπιστήμονες εἶναι ἐνήμεροι τοῦ γενικοῦ νόμου τῆς δράσεως καὶ ἀντιδράσεως (θέσις καὶ ἀντίθεσις τοῦ Hegel). Τὸ θεώρημα τοῦ Le Chatelier καθορίζει, ὅτι ἐὰν ἐν σύστημα, εὐρισκόμενον ἐν ἰσορροπία, ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπήρειαν ἐξωτερικοῦ καταναγκασμοῦ δι' οὗ ἡ ἰσορροπία μεταβάλλεται, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λαμβάνει χώραν εἰς τὸ σύστημα κάποια μετατροπὴ, ἡ ὁποία ἀντιδρᾷ πρὸς τὸν ἐξωτερικὸν καταναγκασμὸν καὶ διὰ τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα τούτου ἐξουδετεροῦται μερικῶς π.χ. ὅταν ἡ θερμοκρασία ἐνὸς συστήματος ἐν ἰσορροπία ἀνυψοῦται, λαμβάνει χώραν ἀντίδρασις ἐντὸς τοῦ συστήματος, ἡ ὁποία συνοδεύεται μὲ ἀπορρόφησην θερμότητος. Ὅταν ἡ πίεσις ἐνὸς συστήματος ἐν ἰσορροπία ἀυξηθῆ, λαμβάνει χώραν ἀντίδρασις, ἡ ὁποία συνοδεύεται μὲ ἐλάττωσιν τοῦ ὄγκου. Ἡ διατήρησις τῶν τροφῶν ἀποτελεῖ ἐπίσης ἐν καλὸν παράδειγμα ἐφαρμογῆς τῶν νόμων τῆς διαλεκτικῆς εἰς τὴν ἐπιστήμην.

Τῆς διατηρήσεως τῶν τροφῶν ἔχομεν δύο γενικὰς μεθόδους: 1) Τὴν διατήρησιν αὐτῶν εἰς νωπὴν κατάστασιν, ὅπου τὰ κύτταρα διατηροῦνται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐν ζωῇ καὶ 2) τὴν διατήρησιν εἰς νεκρὰν κατάστασιν εἰς ἣν ἡ

* Θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν σειρὰν τῶν Πραγματειῶν τῆς Ἀκαδημίας

** **SOKR. KALOGEREAS: The dialectics of Food Preservation.**